

ДОБРУДЖАНСКИ ГЛАСЪ

GLASUL BROGEAN

Органъ на Българско малцинство отъ Ромъния

АБОНАМЕНТЪ
 една година ..300 лей
 6 месеца . . 160

Фидресь: Glasul Dobrogean
 str. Pr. Elisabeta 4 Bazargic

Кредита е нашето спасение

Добруджанскитъ български стопански животъ е на изчерпване. Тъхната стопанска основа — източникътъ на всички тѣхни блага и средства, които, особено презъ последнитъ години, преминаватъ на тѣхна-можностъ.

Ето най болиото ни мѣсто. Добруджанскитъ селани, търговци, или еснафи, презъ течение на цѣли десетилѣтия, никога не сж запомнили да работятъ безъ кредитна помощъ. Кредитътъ е билъ душата на стопанския ни животъ. Въ недалечното минало, благодарение широкия кредитъ, у насъ се развива цвѣтущи земеделски и търговски предприятия, които днесъ се намиратъ въ едно жалко състояние.

Единственото ни спасение е въ възобновяването на евтния кредитъ, който въ едно кратко време ще тласне напредъ цѣлиятъ ни застоилъ стопански животъ. Въ противенъ случай сигурно крачимъ къмъ провала. Тѣй че, цѣлото ни внимание трѣбва да се съсредоточи за създаването поне на една кредитна институция, която изключително да бжде на разположение на дребнитъ земеделци, търговци, еснафи и занаятчии.

Друго мѣсто въ нашия брой предаваме официална цифра за теглото на тегобитъ, което, прекрасно може да се види дали имаме сили, за да излеземъ на повърхностъ стопанския животъ. Само около 2000 фирми, сж излезли една сума прилично отъ седемъ и половина милиона лей само, можемъ да си дадемъ до колко малкитъ облагания сж азидирни и несправедливи споредъ материята на положението. Това Търговската констатара друго тежко положение — на всѣкакъв

Търговскитъ отношения на България съ Египетъ

София — Презъ последнитъ 5 години България се намира въ засилени търговски отношения съ Египетъ. Само за периода 1932 | 35 год. България е внесла въ тая страна разни произведения за 320 милиона лева въ повече и Египетъ заема вече пето мѣсто въ българския износъ.

Добритъ условия въ Египетъ за българскитъ износни произведения ще трѣбва разумно да се използватъ и засилатъ. За постигане на тая целъ при българския експортенъ институтъ въ Александрия — Египетъ е създаденъ мостренъ магазинъ, чиято задача е чрезъ излагане на мостри да рекламира български произведения.

ГЕРМАНИЯ

подкрепя България?

Тревогата на английския печатъ

Английскитъ голѣмъ ежедневникъ „Манчестеръ Гардианъ“ публикува една интересна статия относно германското влияние въ България. Тази статия, която е произвела цѣла сензация, е публикувана отъ части почти въ всички вестници. Споредъ нея Германия е предприела една силна кампания за привлечането на България, като й обещава безрезервна финансова подкрепа, като по тоя начинъ тя искала да затвърди своитъ позиции на Балканитъ.

БЪЛГАРИЯ

въ О. Н.

София — Запитанъ отъ журналиститъ дали за предстоящата сесия на ОН ще бждатъ изпратени наши делегати, г. министеръ-председателя Кюсеиановъ заяви, че правителството е изпратило на нашия постояненъ представителъ въ Женева г. Момчиловъ нуждното изложение за извършеното въ финансово и бюджетно отношение и той ще запознае съответнитъ институти на ОН съ нашитъ въпроси.

Малко безгрижие!

Разправятъ, че тази година зимата не щѣла да дойде. Иматъ право хората.

Касво ще търси сега зимата, когато всички се свили, настърхнали, затреперели, заръзнали въ имотия и потънали въ дългове? Всѣки единъ е заприличалъ на сжщинска люта зима — зафучалъ, затрактълъ зѣби, сѣдла баба Марта

кога се разфаносва. — Студено ми е — оплаква се единъ — отвѣтре ми е студено. А пъкъ като си отваря празната кесия, сякашъ сърдцето ми се заледенява.

Е, въ случая ако рѣдне една снѣжна зима, погледнепъ го, че безапелационно цѣлиятъ се вкоченилъ.

Добре, казватъ хората, че зимата нѣма да дойде...

24 януарий

— празникътъ на Обединението

Днесъ 24 януарий — празника на Обединението на ромънскитъ княжества, безпорно, представлява една отъ най-свѣтли тѣ страници въ ромънската история. Обединението на княжествата е дѣло на просвѣтени родолюбци, които завещаваха на ромънския народъ една велика историческа дата, която всѣка година се чествува съ голѣми тържества въ цѣлата страна.

Обединението на Молдова и Мунтения се извършва презъ 1859 год. На 5 януарий Молдова провъзгласява за свой князь Александъръ Ионъ Куза. На 24 януарий сжщата година и Мунтения провъзгласява А. И. Куза за свой князь. Така подъ неговъ скиптеръ се съединяватъ дветъ княжества и образуватъ единната държава, подъ името Ромъния.

Стопанското движение въ Калиакра

7.314.428 ЛЕЙ ДАНЫЦИ ЗА ЕДНА ГОДИНА

Въ последния брой на Бюлетина на мѣстната Търговско-Индустриална камара, намираме интересни данни за стопанското движение въ нашия окръгъ (въ обсега на Търг. - индустриалната камара), по които може да се сжди за нашето стопанско състояние.

Въ увода на изложението се казва, че търговцитъ отъ всички отрасли имали трудността да се борятъ съ ижнотититъ създадени отъ неустановения износенъ и вносенъ режимъ. Отъ друга страна, за влошаването на положението ни сж имали значителенъ дѣлъ липсата на кредитъ и най вече преувеличенитъ и несправедливи данѣни облагания, като наложени данѣни се събирали по единъ недостоенъ начинъ, въпрѣки че компетентнитъ фактори знаели и признавали крайно тежкото положение на гражданитъ.

Въ последния брой на Бюлетина на мѣстната Търговско-Индустриална камара, намираме интересни данни за стопанското движение въ нашия окръгъ (въ обсега на Търг. - индустриалната камара), по които може да се сжди за нашето стопанско състояние.

Въ увода на изложението се казва, че търговцитъ отъ всички отрасли имали трудността да се борятъ съ ижнотититъ създадени отъ неустановения износенъ и вносенъ режимъ. Отъ друга страна, за влошаването на положението ни сж имали значителенъ дѣлъ липсата на кредитъ и най вече преувеличенитъ и несправедливи данѣни облагания, като наложени данѣни се събирали по единъ недостоенъ начинъ, въпрѣки че компетентнитъ фактори знаели и признавали крайно тежкото положение на гражданитъ.

Въ отчета на Търговската камара ние имаме 2164 търговски фирми, въ болшинството си дребни предприятия, които презъ 1934 год. сж платили общо, данѣкъ върху п р и х о д а 7.314,428 лей.

Ако нахвърлимъ тая огромна сума върху 2164 души, ще видимъ, че нашитъ търговци сж обложени съ единъ данѣкъ, който далечъ не отговаря на силитъ имъ.

Сближението на България и Ромъния

София, се оттеглилъ отъ Българо-ромънското дружество за сближение

Урещитъ вестници, на 23 т. м. съобщаваха, че ромънскитъ пълномощенъ министъръ въ София, г. Висале Стойка, е оставката си отъ ромънското дружество. Неговия припоследвали и г. г. секретаръ на пелопонеза, г. Гюламила, председател на ромънската комитетъ въ София.

каква дейность, въпрѣки че имало на разположение всички материални срдства за осществяването на начертаната програма, а именно, сближението на двата народа.

Горното съобщение произведе особено впечатление. Ние се надѣваме, че въ скоро време ще бждемъ зарадвани съ единъ благоприятенъ обратъ.

Чети в-къ Добруджански гласъ

Английският крал се поминал

Траурът на Велико-Британия

Според последните медицински бюлетени, дадени за здравословното състояние на английския крал, както се очакваше, скръбната вест не закъснѣ.

Кралът на Англия и Ирландия и император на Индия, Георги 5-ти, се е поминал срещу 20 т. м. вечерта, 10 минути преди полунощ. Кралът е издъхнал без никакви мъки, въ присъствието на цялото онечлено кралско семейство.

Кралъ Георги 5-ти

Кралъ Георги 5-ти е роден презъ 1865 год. на 3 юний. Презъ 1883 год. е постъпилъ въ флотата. Въ 1898 год. билъ повишенъ въ чинъ капитанъ. Презъ 1892 год. следъ смъртта на Кларенския дукъ, става престононаследникъ на английския тронъ. На 6 май 1910 год., следъ смъртта на баща си, Едуардъ 7-ми, се възкачва на английския престолъ. На 22 юний 1911 год. той се коронясва, а презъ ноемврий сжидата година бива коронованъ и за императоръ на Индия.

Велико-Британия въ трауръ

Кралъ Георги е билъ обичанъ неизмѣрно отъ цѣлия английски народъ. Съобщенията, които се давали всѣки половинъ часъ за болестта му, се следѣли отъ всички съ напрегнато и мжчително внимание. Вестта за смъртта му е произвела небивало тжжно впечатление. Рѣдко е имало човѣкъ на улицата, който да не плаче. Тълпи отъ селяни, дошли да се интересуватъ за болестта на обичания си кралъ, при чуването на скръбната вестъ, заридали съ гласъ.

Кинематографи, театри,

локали и заведения, като по даденъ знакъ се опразнили. На всѣкъде и всички повтаряли само едно: — Кралътъ умрѣ!

Цѣла Англия е въ дълбокъ трауръ.

„Кралътъ умрѣ, да живѣе краля!“

Следъ смъртта на кралъ

Георги, на английския престолъ ще се възкачи най-големиятъ му синъ — отъ днесъ нататъкъ кралъ Едуардъ 8-ми. Историческите думи „Кралътъ умрѣ, да живѣе Краля“ личатъ на първо мѣсто въ всички вестници.

МЕЖДУНАРОДНОТО

положение на кръстопътъ

Съветътъ на ОН не може да вземе решение

Итало-абисинската война създаде едно тягостно международно положение, което отъ денъ на денъ се усложнява. Европейската дипломация се намира въ разгара на своята работа. Въпрѣки всички усилия за предотвратяването на утрешната международна кървава разпра, близостта на голѣмитъ събития все по-силно се чувствува, а свѣтътъ е въ постоянно очакване.

Надеждните погледи отпавени къмъ О. Н. не успокояватъ никого. Трескавата денонощна работа на голѣмитъ оржжейни фабрики, които бѣлватъ нови и съвсемъ модерни смъртоносни орждия, дава да се разбере, че подготовката за утрешната война е поинтенсивна отъ когато да е било. Днесъ оржжейните фабрики поглъщатъ най-тългстата частъ отъ държавните бюджети.

Споредъ една радио-телеграма отъ Женева, работитѣ на О. Н., които сж отъ важенъ международенъ характеръ, решително се спъватъ отъ две обстоятелства: загрижващата болѣстъ на английския кралъ и кри-

тическото положение на французкото правителство. Тия обстоятелства лежатъ понастоящемъ въ центъра на международното политическо положение и представляватъ най-големъ интересъ въ всички политически и дипломатически кръгове. Имено за това сесията на ОН ще бжде много кратка, тъй като нито г. Лавалъ, нито г. Идънъ ще могатъ да предстоятъ въ Женева повече отъ два — три дни.

А настоящата сесия на ОН е отъ твърде голѣма важностъ, понеже сега следваше да се даде окончателното решение по итало-абисинската война, отъ което решение щѣше да зависи цѣлото настоящият международно положение. Евентуалното ако отсъствуватъ представителитѣ на Велико-Британия и Франция отъ съвета на ОН, тогава по никакъвъ начинъ не може да се вземе едно окончателно решение.

По тая причина, имено, се предвиждатъ още по-големи усложнения въ свѣтовната политика.

Малко патриотизъм

Директорътъ на „Лежюнари“ г. Кола Чумети е най-големиятъ и сжщевременно, най-типиченъ патриотъ въ Ромѣния — разбира се, това ако се сжди по неговите писания. Въ броя отъ 15 т. м. на горепомнатия листъ, напримеръ, той е посвѣтилъ цѣла статия на нашия съгражданинъ г. Никола Друмевъ, къмъ когото, следъ като поднася своитѣ почитания, казва, че, именно той е българинътъ, който трѣбвало да се унижи, да се премахне, та следъ него и всички други българи отъ Добруджа!...

на противъ организирана — тъжната „непатриотичностъ“ излиза ошъ това, че вали колониститѣ за ви си данъци. Но турмети забравя едно патриотическо излияние; въ предидущия си цехвалѣше мърката вителството, споредъ колониститѣ отъ Норуджа се освобождаватъ три години отъ всѣки нѣчни тежоби.

Както се вижда, тическитѣ противоречия патриота Кола Чумевъ да се разбере, нѣщо гнило въ патриката му глава.

Сетне въ сжщия брой, г. Чумети обявява свещенна вой-

Д-ръ Д. МИЛЕВЪ

— ХИРУРГЪ —

Досегашенъ началникъ на Хирургическото дѣление при Варненската Държавна Болница
СЕ УСТАНОВИ НА ЧАСТНА ПРАКТИКА ВЪ гр. ВАРНА
ПРИЕМА И ОПЕРИРА ВСѢКИ ДЕНЪ
ул. „Съборна“ № 22 — Варна

Д-ръ ХР. Д. ПОПЕСКИ

стоблава на почитаемата си клиентела се премѣсти въ собствената си стара къща на ул. „Принципеле Фердинандъ“ № 6 кино „Сплендилъ“ и при реорганизацията обстановка на кабинета си провължава да

консултации по вътрешни, пикочо-полови болести като въ лабораторията му се извършватъ бързи клинически бактериологически изследвания, пуждни при съвременното познаване на микробните болести, както и при туберкулоза, лошо гърло, удушата, венерически и пр.

Печатница „ИЗВОРЪ“

ХР. П. КАПИТАНОВЪ.

П. СТАНЧЙОВЪ — ЧЕРНА

34 ДЕТСТВО

Както и за родителитѣ, биографитѣ на П. Черна относно раждането му не само че не сж еднодушни, но сведенията имъ изнесени като положителни факти се взаимно изключватъ и изглежда, сж плодъ на доста богата фантазия. Даже видния писателъ Валжанъ писа, че П. Черна е билъ незаконородено дете на единъ руски генералъ, захвърлено на улицата, памѣрено и по милостъ прибрано отъ приемната му майка.

Не ще приповтаряме и не

ще разглеждаме всички невяротности около произхода на поета, а ще подчертаемъ още веднажъ, че П. Черна е законенъ синъ на Панайотъ Станчйовъ, българския революционеръ и просветенъ дѣецъ и на законната му съпруга Мария, родена Василь Ташкова.

Вънчавката имъ се е извършила на 8 ноемврий 1880 г. въ с. Черна; баща му умира на 23 февруарий 1881 г., знаейки, че жена му Мария е бременна, която въпрѣки и

самата почти дете, на 26 августъ 1881 г. ражда първата си рожба отъ мъжки полъ.

Относно рождениата дата на поета, сжщо сжществуватъ голѣми противоречия.

Василъ Савелъ посочва 25 септемврий 1881 г. за рождениата му дата, безъ да посочва извора на сведението си. Факта, че И. Гарабедъ, близъкъ приятелъ на Черна му е повѣрилъ кръщелното свидетелство на поета, не може да ни послужи за предположение достоверността на посочената дата, защото освенъ факта, че В. Савелъ презъ време на обоевропейската война е изгубилъ поверения му документъ е и обстоятелството, че това кръщелно свидетелство е било издадено отъ черненския селски свещеникъ на български езикъ [ро-

мънски езикъ тогавашния свещеникъ Георги Константиновъ не е знаелъ]; ние видѣхме подобни издадени свидетелства отъ сжщия свещеникъ наврѣстници на П. Черна напр. у черненския пощенски раздѣвачъ Христо Христовъ, роденъ едновременно съ поета, чийто редакция е еднаква съ сбразаца на български кръщелни свидетелства на Черве: о-дуростолската български митрополия, къмъ която принадлежала и черненска епархия.

Даже професоръ Н. Йорганъ дава погрешна рождениа дата за поета.

Точната дата на рождение ние я имаме отъ баба Мария, майката на поета. Казахме вече, тая 71 годишна старица има извънредно запазена памѣтъ — знае рождениитѣ да-

ти, часоветѣ и днитѣ които сж деца.

П. Черна е билъ и дете, най-обичаното галеното, затова шепотлива въра и посочва достоверно сведениата отъ майката му.

Споредъ нея, родителитѣ си Панайотъ въ 12 часъ твъртъкъ, 26 августъ

Едва отъ четири месеца женена, остава вдовица менена. Майка ѝ, баба Мария, натяквала и проклиняла бабата, че толкова малка била съ единствената шерья. Укоравала майката и станалъ причина за нея да се заломи млада.

— Вдовица, както и казвала баба Мита, дете да не е било. Въ смъртта на детето

СТА НА МАЛЦИНСТВОТА

на добра инициатива

отношенията между сръбски и български народи много не могат да се говори, защото донесе за единият благодарение щастлива случайност на сръбския народ, донесе и сраменъ при това положение войната да се загонят за приятелство и сръбски цар да бѣе за последния сръбски гражданинъ за приятелство, последния не би искал въ искреността и обратното. бѣше положението. предъ царя не е. Обстоятелствата въ последствие доведоха по-други времена. Панайотъ, колкото и дълго хванаха кора. Може изкуствено появиха се

движения за сближение. И тукъ, обаче, самото положение на нърцата — единият народъ доволенъ, а другият крайно обезпаченъ, не дава голяма възможност на пая инициатива да прогресира. При все това, намиратъ се хора и от едната и от другата страни, които върватъ твърдо въ сближението. Тъ върватъ и непрекъснато работятъ за осъществяване южнославянското братство. Въ последно време тая инициатива се поде усилено отъ Българдъ — Югославия. Разни благотворителни, спортни и юнашки дружества готвятъ голямъ прикритъ за сближение. Дали ще успѣятъ, не се знае, понеже не само желанието е факторъ на дѣлата. Официална Югославия, изглежда, много слабо чува за онова, което известни интелектуали се мъчатъ да внушатъ на югославянския народъ; при все три годишната силна пропаганда за сближение, до сега въ Югославия не е допуснати българската книга, българския вестникъ. А знае се, че безъ книга, безъ четиво, не може да се говори за сближение, на било то съ когото и да е.

Чети в-къ „Добруджански гласъ“

ождаването на детето виждайки мжката. Мария млада се замина и отъ млада започна съ струяния и напаниди. отъ нейните другарки бѣи и празнично облечени плачела за преждевременния снругъ или на гроба му да запали свещи или да го поизчисти. и непризетни дни едва 17 годишно детето акуспило ни отъ моминския животъ, ни отъ радостните репети на медения мжката като мжкътъ и още оженаването имъ бѣше се болѣлъ.

злополучната жешнба. Мария и следъ мжковата си смъртъ продължавала да живѣе въ брачния домъ, съвсемъ сама. Тежка е била знамата, но още по-тежки и горчиви били дните на самотната млада вдовица, която трѣбвало е и да работи денонощно на чужди хора за парче хлѣбъ. Баща ѝ сиромашъ тя още по-сиромашкина, отъ най-ранна млада тѣ се е загрижила за насжцията, а грижата е била неотлъчна гостенка на кжшния ѝ прагъ. Придошло Възкресение Господне, (1881 г.) но ни за мигъ утеха и радостъ не ѝ донесло. Едва стъпила въ живота и е била жигосана съ едва поносимото бреме на страданието. Пролѣтъта неусетно облѣкла въ празнична промѣна

Какво става въ Дуросторски окръгъ

Изгризалъ имъ ушитъ...

Силистра — Много се е писало въ колонитѣ на този вестникъ за побоища и беззакония вършени надъ беззащитното българско население отъ този край, представено отъ шовинистичния печатъ въ най-черни краски. Всѣки българинъ си обяснява лесно смисъла на тази кампания. Минеш ли отвѣдъ Дунава и спомнешъ ли, че си отъ Кадрилатера, очудено те запитватъ: „какъ живѣете тамъ съ българитѣ“, като че ли тѣ хора ядатъ. Всичко това се дължи изключително на шовинистката преса, която не споменава ни дума за безаконията въ този край, вършени отъ отговорни и неотговорни фактори. Единъ пресенъ случай иде да подчертае до кжде могатъ да достигнатъ тия беззакония:

На 31 т. м. биватъ арестувани отъ фелдфебела жандармъ Раду Йонъ, жителъ Илия Калиновъ, Минчелъ Йордановъ и Ангелъ И. Ангеловъ отъ село Акбунаръ, подъ предлогъ, че откраднали една тенекия свинска масъ. Напраздно се оправдавали хората, че преди нѣколко дни сж за-

клали свини и изкарали по 2—3 тенекема масъ. Г-нъ фелдфебела не иска да знае и нѣмайки на ржка истинскитѣ крадци, бие човѣка и на всѣка цена иска да открие крадцитѣ въ лицето на арестуванитѣ. Не можалъ да изтрѣгне исканитѣ признания самозабравилия се господинъ, започналъ да гризе съ жъби носетъ ли, че си отъ беззащитнитѣ вързани хорица, като ги изкарва предъ селското кафене и тамъ публично имъ иска признания.

Обръщаме вниманието на г-нъ окръжния управителъ, д-ръ Ташку Пучеря да се сезира и види какво става изъ окръга. Спомняме си думитѣ му казани на събранието на постоянната делегация на либералната партия миналата недѣля — че отъ неговото идване начело на Дуросторски окръгъ цари пълна тишина и хармония между всички. Нека се надѣваме, че ще вземе бързи мѣрки за наказването на виновника, предотвратявайки за въ бъдеще подобни безчовѣчия.

Д. Курдумановъ

Вести отъ Силистра

— По празниците, колониститѣ — регадени отъ село Пандѣклий се понапили и започнали да се каратъ и биятъ, раздѣляйки се на два лагера. Скандалътъ се свършилъ така: Димитъръ Ризяну бива закланъ съ ножъ и умрѣлъ на мѣсто, а други нѣколко души съ пукнати глави биватъ отнесени въ болницата. Като главенъ виновникъ

се посочва колониста Димитъръ Илиеску, секретаръ на селската община, който подгогвилъ скандала. Отъ всички сжда задържа само единъ.

— На 20 т. г. вечерта Трифонъ Великовъ съ двамата си сина причакали по улица „Базарджикъ“ младежа Илиевъ Илия Мариновъ и му нанесли голѣмъ побой, пуквайки на нѣкол-

ко мѣста главата, а цѣлото тѣло посинело отъ ударитѣ съ дърво, оставяйки го на земята въ безсъзнание. Като причини тѣ казали, че бития е кралъ дъщеря имъ. При разследването се указва, обаче, че други сж откраднали дъщеря имъ и то съ нейно съгласие.

— За недѣля 26 т. 1936 г. Българската театрална трупа ще представи комедията „Тигърътъ“ въ 4 действия отъ Дамянъ Калфовъ. Нека всѣки посети представлението, което обещава да е хубаво.

— На 18 януарий тази година, Дамското благотворително д-во „Добродетелка“ даде своя традиционенъ балъ — мѣске съ добре уредена томбола, бюфетъ и пр., въ салонитѣ на военния клубъ. Материалния резултатъ е повече отъ задоволителенъ.

Реализираната сума е за издръжка на детската трапезария при Българскитѣ училища. Дружеството благодарни по този начинъ на всички посетители, а особено на г-нъ д-ръ Ташку Пучеря, депутатитѣ Г. Филиповъ, Ж. Пучеря и Ив. Ангеловъ, които удѣлжиха вечеринката съ присъствието си.

— Недѣля 19 т. 1936 г. се състоя редовното годишно събрание на Библиотечната секция при Б. О.

Станаха избори за ново управително тѣло. Избраха се долуюзначенитѣ г. г.: настоятели: Драганъ Бобчевъ, Димо Димовъ, Петъръ Жечевъ, Господинъ Ивановъ. Техническа комисия: Матей Рибаровъ, Атанасъ Недѣлчевъ, Димитъръ Ивановъ, Йорданъ Калчишковъ, Жечко Русевъ и Никола Златаровъ. Контролна комисия: Борисъ Николовъ, Христо Плачковъ и Енчо Петковъ.

чернитѣ поли и селскитѣ градини.

Хвърленото семе пониквало откритено въ утробата на майката земя, тѣй както зрѣлъ плода въ утробата на Мария.

Тя взела да се чувствува майка. Нежелания плодъ вземалъ да ѝ става миль. Въ усамотението си започнала да приготвя необходимитѣ дрешки за раждане.

Земедѣлческия народъ излѣзалъ изъ полето на жетва, а тя стоила въ кжци и чакала своята жетва.

Плодътъ билъ зченитъ подъ знака на страданието; въ утробата откритенъ съ горчиви сълзи, въ ран на обжегнатъ отъ признака на смъртѣта.

Когато минавали съседитѣ селяни край отслабналата, из-

нурсна и измжчена млада, почти дете вдовица, прегърбена отъ мжчителна работа и съ признацитѣ на близко раждане, съ неохота мълвели:

— Горко му на клетото дете. и то свѣтъ ще види, та на свѣтъ ще се радва!

Баба Станка, селската баба — акушарка започнала да обикаля край дома на Панайотъ Станчиловъ, а комшиитѣ ѝ и баба Мита, започнали да хѣлтатъ по често. Давгли се последни нареждания и приготовления — всѣки день новия гостенкъ на свѣта можелъ да се яви.

До като една лѣтна утришъ, четвъртъкъ 26 августъ 1881 г. шъркелътъ донесълъ древно много дребно, плѣчливо и гореливо бебе, отроче отъ мжжки полъ, което веднага близки и познати оприличили

на покойния му баща даскалъ Панайотъ.

Детето било посрещнато отъ познати и близки съ неохота. Радостта имъ би била поголяма ако детето се било родило мртво. Но и така не му предричали дълги дни.

Още отъ първитѣ дни на своя животъ се е разболѣло.

Родено преждевременно арбичничко, почти хилаво, възчерно, плачливо, на и болно!

Баба Мита въ молитвитѣ си го прежалילה и почнала да се готви за погребение.

Сериозна и практична жена, тя знаела, че шансоветѣ за женитба на дъщеря ѝ като вдовица ще спаднатъ извънредно много, ако остане живо детето. Всѣки бѣга отъ чуждо дете, си мислила тя.

ДОБРУДЖАНСКИ СЕЛИЩА

Д. П. ЦАЧЕВЪ

СИЛИСТРА

МИНАЛО И НАСТОЯЩЕ 32

До изплащането на тия контрибуции, руситѣ задържали Силистра като залогъ подъ своя власт и управление цели 7 години. [К. Иречекъ. Ист. на Бълг. 662]. Сжщо до изплащането на контрибуциитѣ до м. августъ 1836 г. руситѣ държали въ крепостта Силистра свой гарнизонъ и като кметъ на града и околноститѣ му българина — руски капитанъ, Георги Мамарчевъ, назначенъ отъ руското правителство съ императорски указъ.

Капитанъ Г. Мамарчевъ, като кметъ на Силистра, ималъ възможността да види отблизо страданията и мизерията на поробенитѣ си събратя българи и тогава въ него се роди идеята да освободи българитѣ окончателно. Подтикванъ отъ тая идея, той организира тайни революционни организации и комитети, съ задача чрезъ тяхъ българитѣ да могатъ да си извоюватъ желаната свобода на собствени плещи.

Поради тая цел и следъ отеглянето на рускитѣ войски отъ Дунавъ въ 1836 г. Г. Мамарчевъ остана въ Силистра, за да продължи своята революционна дейностъ.

Отъ Силистра той отишълъ въ Капиновския манастиръ „Св. Никола“, между Търново и Елена, гдето приготвилъ всичко необходимо за въстание. Въ последния моментъ, обаче, намѣрилъ се единъ измѣнникъ и всичко пропаднало. Стария Хаджи Йорданъ отъ Елена открилъ цѣлата работа изъ единъ свой роднина, младия Хаджи Йорданъ и го довелъ въ манастира, за да се запише и той. Тукъ последния се записалъ въ числото на бунтовницитѣ, но вечерта

тоя измѣнникъ излѣзълъ отъ манастира подъ предлогъ, за да отиде до дома си, за да се приготви за въстанието, но вмѣсто въ дома си, той отишълъ въ Търново и разказалъ на гръцкия митрополитъ Иларионъ, всичко каквото видѣлъ и чулъ въ манастира. Гърка побързалъ да съобщи това на турския командантъ, който дѣкъ веднага взелъ необходимитѣ мѣрки и сжщата нощъ, турска кавалерия напдна манастира, гдето заловила игумена Сергей и капитанъ Мамарчевъ. Съ главни въ ржце, турцитѣ ограбили манастира, освѣрили църквата и извадили очитѣ на светцитѣ по иконитѣ.

Другитѣ дѣкъ въстаници, повечето отъ които били почтени и богати българи, представители почти отъ цѣла България, били изловени и откарани въ Търново, гдето ги избѣлили безъ никакво следствие и сждъ. Игумена Сергей умрѣлъ въ страшни мъки, като истински мъченикъ.

Измѣнника, дѣкъ младия Хаджи Йорданъ, напротивъ, билъ щедро надаренъ отъ турцитѣ. Българитѣ отъ Елена и до сега ненавнждатъ семейството на измѣнника.

Капитанъ Мамарчевъ, който още носелъ руския офицерски мундиръ, билъ изпратенъ подъ арестъ въ Цариградъ и върѣкки, че гърдитѣ му били оръжия съ ордени за заслуга и военна храбростъ, храбростъ показана най-вече при превземането на Силистра, за което получилъ и сабя въ името на руския императоръ, все пакъ руското правителство не се застъпило съ нищо за него.

Разкарванъ отъ островъ на островъ, отъ затворъ въ затворъ, капитанъ Мамарчевъ, първия кметъ българинъ на гр. Силистра, умрѣлъ като заточеникъ въ о. Самосъ въ 1864 г. на 60 год. възраст. [К. Иречекъ, Ист. на Бълг. 66].

Въ историята този опитъ за въстание на българитѣ е известенъ подъ името Велчовата завѣра, поради главния помощникъ, сподвижникъ и организаторъ на кап. Мамарчевъ — Велчо Атанасовъ Джамджията отъ Търново.

Презъ м. априлъ 1935 г. въ България отпразнуваха най-тържественно стогодишнината на Велчовата завѣра въ Търново.

[Слѣдва]

ВЪСТЪ

— За утре, 24 т. м. по случай празника на Обединението на ромѣискитѣ княжества, въ града се правятъ голѣми приготовления за тържественото му чествуване.

— Споредъ сключениятъ контрактъ за електрификацията на града ни, ще имаме три мотора Дизель, отъ които единиятъ 140 к. с.

а двата по 234 к. с. За градското освѣтление общината ще плати на д-ството 1.500.000 лей. Кolkото се отнася за частнитѣ лица, д-ството ги е разпредѣлило на три категории, а именно: 18 лей на киловатъ, 11 лей и 7 лей споредъ изразходената енергия.

— Съгражданинѣтъ ни г. Григоръ Каракашевъ, аптекаръ, тежко се разболѣлъ отъ отравяне на кръвта, следствие на което е изгубилъ способността да говори. Следъ едно сериозно лѣкарско преглеждане болниятъ е билъ изпратенъ на лечение въ Букурещъ.

— Въ града се носятъ всевъзможни слухове относно предприетата отъ централната анкета въ мѣстното д-ство „Нощна Стража“. Повечето отъ тия слухове сж невѣрни и преувеличени. Анкетата продължава и още не е приключила работитѣ си. До колкото се узнава, обаче, има злоупотреби.

Важното и очебийното въ случая е фактѣтъ, че всевъзможни лица сж тръгнали изъ града да събиратъ подписи, за да ставатъ... директори!

— Поради продължително хубавото време, всички посеви се развиватъ много добре. Полето и нивята се раззеленили, като презъ пролѣтъта. Подобна продължителна мека и топла зима не е запомнена въ нашия край отъ 1900 година.

— Чинѣвникѣтъ отъ мѣстното финансово управление, г. Петко Коларовъ изведнажъ билъ обзетъ отъ силно нервно разстройство, което сериозно се отразило върху умственитѣ му способности. Пострадалиятъ е билъ отнесенъ на лечение въ Варна.

— Отговорнитѣ общински власти трѣбва да обърнатъ повече внимание за

запазването на младитѣ дръвчета въ плантацията по Варненското шосе.

— По случай смъртта на английския Кралъ всички учреждения въ града ни сж пунали траурни знамена.

— Предметъ на безконечни и оживѣни разговори и коментарии между гражданството представлява посещението на ед и н ъ психо-графологъ, който билъ единъ отъ главнитѣ редактори на „Реалитатя Илюстратя“. Той е посетилъ нашитѣ лѣкари, адвокати и общественици, за да ги характеризира.

— Редакцията на в-къ „Добруджански гласъ“ горещо апелира къмъ своитѣ абонати, които не сж си изплатили абонамента за 1935 год., да сторятъ това въ най-кратко време.

— Мѣстното спортно д-ство „Глория“ устройва всяка недѣля чай съ танци въ собствения си клубъ (кино „Сплендидъ“). Отличенъ оркестръ, бюфетъ и пр.

Силистра — Управителния съветъ на Библиотечната секция се конституира на 21 т. м. вечерта, като се избрала председателъ на секцията г-нъ адвокатъ Драганъ Бобчевъ; секретаръ Димо Димовъ; касиеръ Петъръ Жечевъ; подпредседателъ Кьорооглу. Избора станалъ съ пълно единодушие и авламации.

— Имамъ честь обща на всички съни, приятели и позсъвършено ликвидирившията аптека „Сгр. Базарджикъ“.

Всѣки, който меиска да бѣде сериоздобр и естени лекаръ било то съ медицински всички видове дуугни и чуждостраннилитети, минерални мекали, пансаментики видове парфюмеги намѣри въ моята рия, до градската б

Съ почитъ Н. Ст. Костовъ (Каптекаръ гр. Базар

Подписанитѣ наслед

на покойната Станка лава, която прите лотъ 81, отъ 12 хект. дек. въ с. Ези-Бей, изме, че 6 хект. отъ нипродадени, които прит лтъ имъ има правото боти отъ всички парцелото му се пада, какъло до сега. Остачаломя никой никому не е пвалъ нито една браздто тѣкъ нѣкои друзи

Желю Г. Ке Базардж

— Аптека Скопелъ о Базарджикъ, собствен Руси Мариновъ, съ за знание на почитси клиентела, че апнѣма нищо общо съ друга аптека или Др отъ града ни. 6—6

ПОДНОВЕНАТА ФИРМА Андрей Илиевъ-синове и Руси Ст. Георгиев ул. „Тутраканъ“ 33 — Силистра... ЖЕЛЪЗАРСКИ, ДЪРВОДЪЛСКИ, БОЯДЖИЙСКИ... ПЪРВОКАЧЕСТВЕНИ ПЛУГОВЪ БЕЗЪРИ, ЦИНКВАЙСЪ — „Корона“, разни бои, най-доброкачествени четки, корнизъ, бризбизи отъ чистъ месингъ... ПРИМУСИ, машини за гладене, машини за месо и всички части за тяхъ За увѣрнение посетете ни магазинъ

Неврадоль д-ръ Бончевъ (Nevradol d-r Boncev) е най-доброто и най-сигурно казано сръдство противъ всички видове болки, невралгия, ревматизъмъ, мастишка, грипа, ревматизъмъ, безсъние и пр.

За проданъ въ всички аптеки и дрогерии, въ червени оригинални кутийки — по 8 лева Типография „IZVOR“ — Bazargic Собственикъ, отг. редакторъ Я. х. Яневъ